करेणुमत्यां नकुलो निरमित्रं तथार्जुनः ।
इरावत्तमुलूप्यां वै सुतायां बभ्रुवाहनं ।
मणिपूरपतेः सो ऽपि तत्पुत्त्रः पुत्त्रिकासुतः ॥ ३१ ॥
तव तातः सुभद्रायामभिमन्युरजायत ।
सर्वातिरथजिद्वीर उत्तरायां ततो भवान् ॥ ३२ ॥
परिक्षीणेषु कुरुषु द्रौणेर्ब्रह्मास्त्रतेजसा ।
त्वं च कृष्णानुभावेन सजीवो मोचितो ऽन्तकात् ॥ ३३ ॥
तवेमे तनयास्तात जनमेजयपूर्वकाः ।
श्रुतसेनो भीमसेन उग्रसेनश्च वीर्यवान् ॥ ३४ ॥
जनमेजयस्त्वां विदित्वा तक्षकान्निधनं गतं ।*
सर्पान् वै सर्पयागाग्नौ स होष्यति रुषान्वितः ॥ ३५ ॥
कावषेयं पुरोधाय तुरं तुरगमेधयाट् ।
समन्तात् पृथिवीं सर्वां जित्वा यक्ष्यति चाध्वरैः ॥ ३६ ॥
तस्य पुत्त्रः शतानीको याज्ञवल्क्यात् त्रयीं पठन् ।
अस्त्रज्ञानं क्रियाज्ञानं शौनकात् परमेष्यति ॥ ३७ ॥
सहस्रानीकस्तत्पुत्त्रस्ततश्चैवाश्वमेधजः ।
असीमकृष्णस्तस्यापि नेमिचक्रस्तु तत्सुतः ॥ ३८ ॥
गजाह्वये हृते नद्या कौशाम्ब्यां साधु वत्स्यति ।
उक्तस्ततश्चित्ररथस्तस्मात् कविरथः सुतः ॥ ३९ ॥
तस्माच्च वृष्टिमांस्तस्य सुषेणो ऽथ महीपतिः ।
सुनीथस्तस्य भविता नृचक्षुर्यत्सुखीनलः ॥ ४० ॥
परिप्लवः सुतस्तस्मान्मेधावी सुनयात्मजः ।